

європейських країн. В кінці 80-х на початку 90-х років «Roxette» и «Army of Lovers» показали стиль європоп американським та англійським слухачам.

Отже, світ музики різноманітний і різнобарвний. Кожен слухач на основі сформованого слухацького досвіду обирає «свою» музику.

Список використаних джерел

1. Драбчук Ю. Поп-культура і її вплив на людську свідомість // *Вісник Маріупольського державного університету. Серія: Філософія, культурологія, соціологія*, 2013, Вип. 3. С. 33-38.
2. Лютий Т. В. Культура масова і популярна: теорії та практики / Т. В. Лютий, О. А. Ярош; Інститут філософії ім. Г. С. Сковороди НАН України - К., 2007. 124 с.

Ігнатович Олена,
викладачка фортепіано Комунального
закладу початкової спеціалізованої освіти
«Мистецька школа № 16» (м. Одеса)

ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ДИСТАНЦІЙНИХ УРОКІВ ФОРТЕПІАНО В ЗАКЛАДАХ ПОЧАТКОВОЇ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ

Анотація. У статті висвітлено проблеми дистанційних уроків фортепіано в мистецьких школах, розглянуто та проаналізовано переваги та недоліки дистанційної освіти мистецьких шкіл, прогнозовано перспективи розвитку дистанційного навчання в Україні.

Ключові слова: дистанційне навчання, синхронне навчання, асинхронне навчання, мистецька школа, Інтернет, інформаційно-комунікаційні технології.

Дистанційне навчання – це вільна, демократична форма освіти, яка використовується зараз по всьому цивілізованому світу. В Україні датою офіційного початку запровадження дистанційного навчання можна вважати 21 січня 2004 року, коли наказом № 40 Міністерства освіти і науки України було затверджено «Положення про дистанційне навчання», яке

поклато початок запровадженню нових технологій у галузі освіти. У загальних положеннях організації дистанційного навчання, мистецькі школи повинні керуватися Положенням МОН України та іншими нормативними актами (наказ МОН України від 08.09.2020 № 1115 «Про затвердження Положення про дистанційну форму здобуття повної загальної середньої освіти», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 28 вересня 2020 р. за № 94/35224) [2], але при цьому враховувати специфіку власного освітнього процесу, який забезпечує розвиток творчих здібностей та набуття практичних виконавських і професійних навичок початкового рівня у певному виді мистецтва.

Можливості використання інформаційно-комунікаційних технологій в освітньому процесі учнів-музикантів вивчається науковцями. Проблеми становлення та розвитку дистанційного навчання розглядались у працях С. Степаненка, В. Стрельнікова, Б. Шуневича, Г. Яценка та інших.

На сьогодні виникає ряд питань організації і проведення дистанційних уроків, які потребують уваги, зокрема:

- технічні проблеми: повільна швидкість Інтернету, відставання звуку та відео. У зв'язку з цим неможливо працювати над тонкощами звуковидобування;
- визначення зручного розкладу для занять фортепіано, тому що розклад уроків у закладі загальної середньої освіти постійно змінюється;
- проведення он-лайн уроків з початківцями. Вони швидко втомлюються, відволікаються, тому уроки з ними бажано проводити в присутності батьків.

Перший досвід дистанційного проведення уроків автор статті набула у 2020 році у період світової пандемії на коронавірусну хворобу (COVID-19). Допомогли у роботі он-лайн курси «Цифрові навички для вчителів» [4], «Он-лайн сервіси для вчителів», «Базовий курс із цифрової грамотності» від Міністерства цифрової трансформації України, курс «Про дистанційний та змішаний формати навчання» тощо.

Для зв'язку з учнями та їх батьками доцільно використовувати відео-, аудіо-, текстові повідомлення. Для проведення індивідуальних уроків можна застосовувати відео дзвінки у Viber, а нотні матеріали розташовувати на GOOGLE DRIVE та пересилати батькам на e-mail [5].

При проведенні дистанційних відео уроків треба давати учням доступний матеріал. Навчальні відеоролики з основ нотної грамоти дуже допомагають у навчанні, зацікавлюють учнів.

Незважаючи на технічні труднощі, дистанційні форми занять відкривають і нові можливості, а саме: учні стають більш самостійними, можна побачити, яка вдома посадка учнів за інструментом, якими інструментами вони користуються. Дистанційне навчання показало також всі прогалини знань у нотній грамоті та орієнтуванні на клавіатурі.

Дистанційне навчання може проводитись у асинхронному і синхронному режимі. Асинхронний режим передбачає взаємодію між суб'єктами дистанційного навчання із затримкою в часі, застосування інтерактивних освітніх платформ, електронної пошти, форумів, соціальних мереж тощо. Для організації навчання в асинхронному режимі вчитель надає учням для опрацювання різноманітні навчальні матеріали (відео- та аудіо-матеріал, презентації, віртуальні музеї та бібліотеки тощо) та завдання для перевірки і оцінювання знань. Учні вивчають та виконують завдання у зручний для себе час, у власному темпі та комунікують із вчителем різними способами.

Синхронний режим – це взаємодія між суб'єктами дистанційного навчання, упродовж якої учасники одночасно перебувають в електронному освітньому середовищі або спілкуються за допомогою засобів аудіо-, відеоконференції. Це безпосередня взаємодія вчителя та учнів у режимі реального часу під час відеозв'язку – прямий ефір [3].

Коли з різних причин неможливо проводити відео уроки, доцільно переходили на асинхронну форму навчання. Пропонуємо алгоритм роботи:

- учні надсилають відеозапис своєї гри;

- після прослуховування відеозапису учитель відправляє їм свої коментарі та файли нот з обведеними олівцем місцями нотного тексту, де було зроблено помилки;
- за необхідності (враховуємо етап роботи над музичним твором) надсилаємо учням посилання на відео в YOUTUBE тих творів, які вони зараз вивчають;
- за необхідності надсилаємо відео матеріал про основи нотної грамоти та метроритм.

Нотний та відеоматеріал краще відправляти електронною поштою, тому що деякі файли завеликі за обсягом. Розклад дистанційних занять доцільно формувати таким чином, щоб між уроками була перерва на менш ніж 15 хвилин. Це потрібно для того, щоб відпочили голосові зв'язки вчителя. Дуже допомагає на уроці вчителю і учням зручний тримач для фіксації телефону.

Дистанційна освіта – це закономірний етап розвитку та адаптації освіти до сучасних умов. Такий формат навчання відкриває нові можливості для мистецької освіти.

Це єдина можливість продовжити свою освіту в Україні для учнів, які виїхали за кордон. Система дистанційного навчання в Україні наразі перебуває лише на стадії становлення, але за умови використання світового досвіду, поєднання прогресивних технологій дистанційної освіти з кращими технологіями та методами класичних форм навчання, в перспективі вона може набути стрімкого розвитку [1].

Список використаних джерел

1. Водорезова С. Р. Перспективи розвитку дистанційної освіти в Україні // URL: https://ndipzir.org.ua/wp-content/uploads/2020/23.01.2020/Tezy_23_01_2020-23.pdf
2. Наказ Міністерства освіти і науки України Деякі питання організації дистанційного навчання. 2020 // URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0941-20#Text>

3. Офіційний сайт філії «Бірківська гімназія Зіньківського опорного ліцею імені М. К.Зерова Зіньківської міської ради» // URL: <http://birky-zosh.pl.sch.in.ua/>
4. Цифрові навички для вчителів // URL: <https://osvita.diia.gov.ua/courses/serial-iz-tsyfrovoi-hramotnosti-dlia-vchyteliv>
5. Юдіна І. А. Дистанційне навчання в музичній школі. Перший досвід, проблеми та висновки. Чернігів. 2020 // URL: <https://naurok.com.ua/distanciyne-navchannya-v-muzichniy-shkoli-90519.html>

Ільїнова Тетяна,
викладачка Дитячої художньої школи
Горішньоплавнівської міської ради
Кременчуцького району Полтавської
області (м. Горішні Плавні)

ПАРТИСИПАТИВНІ ПРАКТИКИ У СУЧАСНІЙ МИСТЕЦЬКІЙ ОСВІТІ

***Анотація.** У статті презентовано загальне поняття про партисипативність у мистецтві. Визначено, що актуалізація концепції партисипативних практик є перспективним напрямом розвитку мистецького руху. Його основною орієнтацією є людиноцентризм, взаємодія з глядачем, що базується на феномені співучасті, співавторства, в створенні видовищного творчого продукту.*

***Ключові слова:** партисипація, соціальна взаємодія, колективне, процес творення.*

Мистецтво завжди було засобом вираження індивідуальності, своєї думки, власного почуття та ідеї. Однак, сучасна парадигма мистецтва все більше переходить від ідеї одноосібного творення до спільного та партисипативного підходу. Слово «партисипація» з'являється у багатьох